SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 4 | 15. FEBRUAR 1933 | 82. AARGANG

SØNDAG I DET NYE TESTAMENTE.

De jødiske og kristne Sabbater.

Av *Frederic Clift*, M. D. av Brigham Youngs Universitet.
Oversat fra engelsk av *Erling Magnesen*, Bergen, Norge.

(I et brev til Dr. Clift, datert San Francisko 16 januar 1905, siger eldste Jos. E. Robinson, president over Kalifornia Misjon av Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige:

»Jeg har lest Deres artikkel: »Sondag i det Nye Testamente«, som De har oversendt mig, med stor tilfredsstillelse og interesse, og jeg tror, den vil bli av stor verdi for misjonærene, specielt dem, som ofte kommer i kontakt med »Adventistene«, der, som De vet, har utfordret »Verden« til å fremvise en hvilken som helst autoritet til å overholde sondagen som en hellig dag, uten den Katolske Kirkes innvirkning og befaling. I likhet med alle protestanter beskylder de oss Siste Dages Hellige for å folge paven i Rom angående dette sporsmål og ignorerer således naturligvis den åpenbaring, der er gitt til profeten Joseph Smith angående disse ting. Jeg tror, Deres utlegning tilstrekkelig beviser det motsatte, samt fremviser klart og tydelig det faktum, at sondagen var den gamle kristne dag for tilbedelse.« — Utgiverne.)

Ennskjont der i åpenbaringens bok 1: 10 står skrevet: »Jeg var bortrykket i åndeu på Herrens dag«, så benektes det allikevel av en del mennesker, at Bibelen anerkjender son-

dagen som en sabbat. Dog, Herren forlater ikke nogen, som søker ham i ånd og sannhet, uten tilstrekkelig vidnesbyrd om de fakta, som er nødvendige for deres åndelige fremgang, forutsat at de iherdig bruker deres evner og søker efter sannhet og efter de vidnesbyrd, som Gud tilveiebringer, både i eldre og i nyere åpenbaring. I en foregående artikkel (Improvement Era 1904) var det bevist, at den autoriserte, eller Kong Jakobs, oversettelse av 1611 var resultatet av et kompromis, og at den ofte gir unøiaktige oversettelser av den greske tekst. I den var det hentydet til det faktum, at i Math. 22: 1 er det greske ord »Sabbatone«, som betyr »Sabbat«, brukt to gange, den første gang riktig oversat som »Sabbat« i begyndelsen av verset, men uriktig oversat som »Uke« i den siste del av samme vers. Dette er den første direkte antydning, vi har i det Nye Testamente om oprettelsen av en ny sabbat for de Kristne, men vi mister dette faktum av syne fordi, med Kong Jakobs oversetteres egne ord: »Vi har ikke bundet os til en ensartet uttryksmåte eller nogen identitet av ordene.« Denne tilsiktede unngåelse av ensartethet i oversettelsen av samme ord, endog når de fremkommer i samme forbindelse, er en av hovedfeilene i denne utlegning. Vi tilstår, at denne variasjon i uttryksmåte bidrog til dens heldige benevnelser av uttrykkene og musikalske tonefald, men vi erklærer, at det er inkonsekvent med de fordringer, som stilles for en nøiaktig oversettelse. Således repræsenterer i det vers, som det hentydes til, det velklingende uttryk »Første dag i uken« riktig forstått, den nøiaktige tid for den apostoliske sabbat, men repræsenterer ikke dens sabbatiske egenskap, og dette på grunn av oversetternes tilsiktede unngåelse av »ensartet uttryksmåte« og identitet av ordene.«

Før man går videre, kunde det kanskje hjelpe å fastslå følgende ting:

1. Jesus opstod fra de døde om morgenen på den første dag i uken, hvilket svarer til vor søndag.
2. Begivenheten er skildret av alle fire evangelister.
3. Alle fire evangelister kaller dagen for Kristi opstandelse »Sabbaton«.
4. Kristi Kirke har alltid holdt den første dag i uken som den kristne sabbat.
5. De eldste optegnelser fastslår, at dette var tilfellet.
6. Der finnes ingen optegnelser, som siger, at de ikke holdt den således.
7. Optegnelsene viser, at de, der fulgte Kristus, kom sammen på den første dag i uken ved forskjellige anledninger.
8. Der finnes ingen optegnelser om, at de nogensinde forsamlet sig på den jødiske sabbat.

9. Der er talrike tilfeller, hvor Herrens dag, eller første dag i uken, benevnes som sabbaten.
10. Den kristne sabbat, Herrens dag, begynte meget tidlig om morgenen.
11. Ennskjønt de galilæiske fiskere og andre, som har skrevet i Bibelen, var inspirert av Gud, så er der intet bevis for, at Kong Jakobs oversettere var inspirert på denne måte. Tvertimot, de representerer forskjellige og motstridende religiose sekter.

Det spørsmål melder sig: »Hvad kalte jødene den siste dag i uken, den syvende dag?« Det eksemplar av det Gamle Testamente, som vor Herre og hans apostler benyttet og henviste til, var kjent som det greske septuagint, hvor man leser i I Mosebok 20: 8: »Kom helligdagen i hu, så at du holder den hellig.« Derfor kjente jødene deres sabbat som »Sabbatenes dag«, og da de blev Kristne, og opstandelsens dag, og hver påfølgende ottende dag blev deres sabbat, gav de den et særegent navn, »Den ene av Sabbatene« (Miam Sabbatone). »Mia« er den greske form for grunntallet »en« og er oversatt på denne måte 69 ganger i det Nye Testamente. Her har vi to adskilte sabbater, den jødiske, som nettop tok ende, og den kristne, som nettop begynte. Maria, Jesu mor, og Maria Magdalena forlot antagelig deres hjem, for det blev lyst, forat unngå å tiltrekke sig opmerksomhet og nådde gravstedet, idet solen kom op. Lukas sammenligner de to sabbatiske bestemmelser med å bruke de to greske konjunktioner (mende) og utvelger en tydelig motsetning ved å sige: »Kvindene hvilte på (men Sabbatone) men (tee de mia tone Sabbatone)«. »På den ene av Sabbatene«, meget tidlig om morgenen, kom de til gravstedet medbringende velluktende urter osv. Luk. 23: 56 og 24: 1. Hvis ikke begge disse to dager hadde været sabbater, kunde der ikke være nogen grunn for Lukas' motsetning, og hvis de to sabbater var like i alle henseender, da kunde hverken kvindenes opførsel eller dagene bli satt i motsetningsforhold til hinannen. Lukas har gjort »Men« og »Sabbatone« uadskillelige. Derfor talte han om to adskilte sabbater. På den ene, den jødiske, var hvile den ene og eneste plikt, og kvindene hvilte, som det var dem befalet. Denne sabbat begynte ved solens nedgang. Den annen, den kristne, »Den ene av Sabbatene«, var en dag brukt til å gjøre gode gjerninger. Den begynte ved solens opgang. De kom meget tidlig, medbringende urtene, som de hadde preparert. Det var en dag for tilbedelse. Ved synet av Kristus tilbad de ham. Uttalelsen »Miam Sabbatone«, »En af Sabbatene«, antok fast form, og vi finder, at Paulus i 1 Kor. 16: 2 bruker det samme ord som dem, der skrev de fire evangelier. Lad oss følge Paulus til Antiokia. Ap. Gj. 13: 13—44. Da det var hans sedvane,

gikk han inn i synagogen på sabbatsdagen, og bestyrerne, de som ledet møtet, inviterte ham til å tale til folket. Hans tale gjorde ikke meget inntrykk på jødene, men hedningene bad, at disse ord måtte bli prediket til dem »Neste Sabbat« (Metaxu Sabbatone). Går man til randbemerkningene i Kong Jakobs oversettelse, vers 42, så finner vi en ombyttet lesemåte for disse to ord: »På Sabbaten imellem«. Dette er en korrekt og nøiaktig oversettelse av de to greske ord. Altså var hedningene opmerksomme på, at der kom en annen sabbat imellem den dag og den følgende jødiske sabbat. Ikke bare beviser ordet »Metaxu«, »Imellem«, dette, men vers 44 stemmer overens med den samme tanke: »Og den neste sabbatsdag«. Det ord, som er oversatt til »neste« i dette vers, er ikke »Metaxu«, som i vers 42, men »Erchomeno«, som riktig oversatt betyr: »Kommende«, og tydelig uttrykker den tanke, at det efterfølgende møte var holdt på den dag, som kom efter den jødiske sabbat, nemlig den kommende Herrens dag, da næsten hele byen kom sammen for å høre Guds ord. Dette møte blev antagelig holdt i friluft, på en stor, åpen plass, for synagogen vilde ikke være stor nok til å rumme næsten hele byens befolkning. Ta i betraktning at hedningene ikke hadde nogen respekt for jødene eller deres sabbat og ikke hadde nogen kontrol over deres synagoge. Hvorfor skulde de be Paulus prædike for dem i en bygning, over hvilken hverken de eller Paulus hadde nogen som helst myndighet? Hvorfor skulde de vente en uke? Paulus var altfor ivrig til å stå stille, mållos gjennem hele syv dager, medens hedningene ropte efter livets brød. Følgelig må man innrømme, at det var et møte, kontrollert av Kristne, holdt av dem på den første dag i uken, den følgende dag, »Imellemsabbaten«, og at Paulus da og på det sted prediket til »næsten hele byen«. For at der ikke skal forekomme nogen misforståelse, lad oss undersøke andre anledninger i det Nye Testamente, hvor dette ord »Metaxu« forekommer. Der er ni. Seks gange er det oversatt til »imellem«: Math. 18: 15; 23: 35; Luk. 11: 51; 16: 26; Ap. Gj. 12: 6; 15: 9. To ganger er det oversatt til »imidlertid«: Joh. 4: 31 og Rom. 2: 15. Men legg merke til, at ved denne siste anledning er det oversatt riktig, i randbemerkningen, til »imellem«. En gang, nemlig i teksten under overveielse, er det oversatt »næste«, men med rettelse i randbemerkningen til »imellem«. På latin brukte ordet »Inter«, når man oversatte »Metaxu«. Dette ord »inter« er brukt til å uttrykke »To tidspunkter »imellem« hvilke noget skjer«. Til den opriktige sjel giver det originale greske sprog, når det således er undersøkt, intet valg. Der kunde ikke være plass til sådan uttrykksmåte, hvis der ikke hadde kommet en annen sabbatsdag

»imellem« to jodiske sabbater. En anden nedskrevet anledning, hvor disiplene kom sammen på den »ene av sabbatene«, var under Paulus's ophold i Troas, Ap. Gj. 20: 6. Den inde-holder både positivt og negativt bevis. Paulus opholdt sig syv dage i Troas sammen med syv andre brødre. Der er ingen optegnelse over, at noget møte blev avholdt den siste dag i uken — den jodiske sabbat — men vi har det urokkelige bevis, at Paulus tillot sitt skip å seile avgårde, derved antydende at han hadde en eller annen inntrengende grunn til å bli tilbake, også over den jodiske sabbatsdag. Det var for å bryte brødet, for å delta i Herrens måltid med sine tilhengere på den »ene av sabbatene«, da disiplene kom sammen. Disse ord kunngjør, at det var en naturlig ting for dem å møtes eller forsamles på denne dag for å bryte brødet. Der er ingen beretning eller optegnelse i det Nye Testamente om, at noget lignende kristent møte blev holdt på en lørdag. Tvertimot, ved denne anledning tillot Paulus sitt skip å seile og ventet forsettlig til efter den jodiske sabbat, så at han kunde møte med de hellige på den første dag i uken, og han avreiste tidlig mandag morgen for å innhente sitt skip. Hvis Ap. Gj. 16: 13 (Tee te heemera tone Sabbatone) oversatt uriktig til »Og på sabbaten« i stedet for »Og på sabbatens dag«, er citert imot denne anskuelse, må det huskes, at apostlenes misjon først og fremst gjaldt jødene, og ved å undersøke 17: 2 viser det sig, at Paulus hadde for vane å besøke synagogene på hver eneste jodisk sabbat for å tale med jødene ut fra den hellige skrift. Almindelig fornuft vilde tilskynde ham til å gå, hvor han kunde tale til en stor forsamling av jøder, som ellers ikke vilde bry sig med å komme sammen, for å høre ham predike evangeliet. På denne specielle dag »Sabbatenes dag« — Søndag — gikk han ut av byen ved elvebredden, hvor man pleide å holde bønn. Den jodiske sabbat var en diskusjonsdag i synagogene. Den kristne sabbat var en dag ofret til bønn, lovprisning og dåp. Lydia, som solgte purpur, var efter all sannsynlighet døpt akkurat på denne sabbatsdag. Det var sedvane å døpe de omvendte straks de trodde, som det var tilfellet med Philip og opsynsmannen. Til disse, som har hørt på uttalelser begrundende lørdag, den syvende dag, og kun den dag, som den sabbat der er godkjendt av Herren, må det bli en overraskelse å høre, at søndag, eller den første dag i uken, er kaldt sabbat otte ganger i det Nye Testamente. Og til dem, som tror på Kong Jakobs Bibel som en inspirert oversettelse, må det komme som en forskrekkelse, når de finner, at der er gjort feil otte ganger, bare ved denne ene ting. Andre lærde, likeså kompetente som dem, Kong Jakob valgte, er blitt velsignet med likeså

god, om ikke bedre, ferdighet til å oversette de forskjellige bibelske bøker og har ikke nølet med å rette eller forbedre den. Det Nye Testamente var skrevet på gresk. Latin var det samtidige hovedsprog, og skjønt den almindelige bruk av begge døde ut i de tidlige kristne århundreder, så har vi latinske kopier av det greske Testamente, som er til betydelig hjelp for å bevise riktigheten av meningen i de omtalte tilfeller. Således er det greske ord »baptizo« oversatt til det latinske ord »immergo«, og beviser os herved, at neddyppelse var praktisert av de tidligere Kristne. Under betraktning eller fremstilling av disse otte tilfeller, som gir den første dag i uken en sabbatisk beskaffenhet, lad oss sammenligne den greske tekst, i tilsvarende engelsk art, med latinske, tyske og engelske oversettelser, den siste av både ny og gammel dato.

(Fortsættes.)

DEN NORSKE MISJON.

LOKALMISJONÆRENES VIRKSOMHET I BERGENS GREN.

Da de unge menn i Bergens gren blev kaldt til å utføre lokalt misjonærarbeide, mottok de straks kallet med glede. De svarte omtrent slik på opfordringen: »Våre ledige timer er i de fleste tilfelle nokså få. Nogen av oss arbeider til sent om aftenen hver dag, undtagen søndag. Vi føler imidlertid, at det er Herren, som kaller oss, og vi er derfor villige til med glede å utføre denne plikt og er lykkelige over privilegiet.«

Av de fem, som er kaldte, har tre gledet sig over kirkens beskyttende og ledende hånd fra sin tidligste barndom. To har med flid og interesse studert evangeliets prinsipper, siden de lærte det å kjenne for henholdsvis et og tre år siden, og er derfor intelligente forsvarere av de Siste Dages Helliges tro. Deres arbeidsplan er den samme, som efterfølges av Zions eldster med undtagelse av tiden, som benyttes. Hver av dem har valgt et lite distrikt i en del av byen og besøker det hver uke. De leverer en serie på 12 skrifter og samtaler med dem, som er interesserte. Disse unge menn utfører et utmerket arbeide.

Ved siden av dette storartede arbeide blandt ikke-medlemmer utføres et meget hensiktsmessig arbeide blant kirkens medlemmer. Alle organisasjoner har sluttet sig sammen til en spesiel kampagne i den hensigt å hjelpe dem, som likegyldig undlater å vareta sine plikter som medlemmer av kirken. Komitéer på fire eller fem, valgt ut av de forskjellige

organisasjoner og prestedommet, har fått den spesielle misjon å besoke, opmuntre og arbeide med dem, som sjelden eller aldri kommer på møtene. De resultater, som disse komitéer opnår, er tilstrekkelig uttryk for den opriktighet og flid, de arbeider med. Fremmøtet på en av organisasjonenes møter viser en økning på over 50 % sammenlignet med siste år. Lignende resultater spores også i de andre organisasjoner.

Det kan med sannhet sies, at Herrens verk i Bergens gren forfremmes med en iver, som i enhver henseende viser gode resultater.

Adolph M. Nielsen Jr.,
Distriktspresident.

DEN DANSKE MISSION.

ANKOMST.

Ældste Owen M. Christensen fra Salt Lake City, Utah, ankom til den Danske Mission over Hamborg med S.A. »Manhatten« Søndag den 5. Februar 1933. Broder Christensen er blevet beskikket til at arbejde i Odense Distrikt.

Vi vil gerne ønske Broder Christensen hjertelig velkommen til den Danske Mission og beder, at Herren vil skænke ham sine rigeste Velsignelser i hans Missionsarbejde.

Holger M. Larsen,
Missionspræsident.

AALBORG M-MEND OG GLEANER-PIGER AFHOLDER BANKET.

Tirsdag den 17. Januar afholdt Aalborg M-Mænd og Gleaner-Piger en vellykket Banket. Der deltog 13 Par. Alle Missionærer fra Distriktet var inviteret og til Stede.

Forlystelsessalen var smukt pyntet, og Foreningerne saa for første Gang et smukt udført Skilt med Uglen og Neget, flot udskaaret, i Ramme, hængende paa Væggen, symboliserende de to Afdelinger indenfor Ungdomsforeningen. Dette var en Gave fra Festkomitéens Formand, Broder Erik Jensen.

Distriktspræsident Charles Hansen var Ceremonimester og øgtede sit Hverv til alle Tilstedeværendes Glæde og Tilfredshed.

Bordet var smukt pyntet, og et velsmagende, godt tilberedt Maaltid serveredes, bestaaende af Flæskesteg med Rødkaal og dertil Øl eller Sodavand, senere forskellige Slags Is.

Der blev i Aftenens Løb holdt flere Taler og udført et afvekslende, godt Program, bl. a. en Ballet (humoristisk) af 2

M-Mænd og megen Musik og Sang af andre tilstedeværende. Tilslut var der en Svingom.

Deltagerne havde en virkelig fornøjelig Aften sammen, og det er sikkert ikke den sidste Banket, som bliver afholdt i Aalborg af M-Mændene og Gleaner-Pigerne. *A. P.*

AFSKEDSFEST FOR PRÆSIDENT ANDERSEN.

Aarhus Grens Ungdomsforening afholdt en meget vellykket Afskedsfest for Distriktspræsident Phil M. Andersen, som har virket i Aarhus Distrikt i cirka halvandet Aar og de sidste 8 Maaneder som Distriktspræsident. Festen blev afholdt Onsdag den 25. Januar.

Salen var festlig smykket med Flag og fuldt besat af Søskende og Venner, der onskede at tage Afsked med Præsident Andersen.

Festen aabnedes med Afsyngelsen af Salmen Nr. 17: »Vi glædes og frydes«, hvorefter Distriktspræsident Eldon J. Hansen aabnede med Bon. Dernæst blev Ordet overgivet til de forskellige Præsidenter for Hjælpeorganisationerne, og alle takkede for Præsident Andersens Hjælp og for det Arbejde, han havde udfort. Præsidenten for Ungdomsforeningen i Randers Gren var til Stede og talte paa Randers Grens Vegne og nedbad Guds rige Velsignelser over Præsident Andersens fremtidige Arbejde. Derefter blev forskellige Gaver overrakt Broder Andersen fra Grenen, Gleaner-Piger og M-Mænd, samt fra Primaryklassen.

Herefter blev Bordene ryddet til Side, og Resten af Tiden blev overgivet til M-Mændene til fortsat Underholdning.

Festen afsluttedes Kl. 11 med Bon af Broder Marius Paulsen fra Randers. Til Stede var ialt 95. *E. J. H.*

KONCERT I AARHUS.

Den 26. Januar 1933 blev der i Aarhus afholdt en Koncert i Logen D. N. G. O. i dennes Lokaler i Rosenkrantzgade 23, af Aarhus Grens Sangkor, med Paul W. Jespersen som Dirigent og Lily Jensen som Organist. Halvandet Hundrede Mennesker var til Stede, saa Salen var fyldt til sidste Plads.

Publikum var meget begejstret for Programmet, som bestod af otte Kornumre, andre Sangnumre og musikalske Numre paa Orgel og Klaver, samt nogle Bemærkninger af Broder Arthur V. Havn.

Efter Koncerten blev Sangkoret inviteret paa Chokolade og Kager af Logen, og paa Opfordring maatte nogle Numre af Programmet gentages.

Aftenunderholdningen gjorde meget til at bringe Publikum

i nærmere Forbindelse med Mormonismen, og Sangkorets Medlemmer var glade for denne Lejlighed til at komme ud mellem fremmede og repræsentere deres Kirke og Gren.

M. J.

KØBENHAVNS M-MÆND OG GLEANER-PIGER AFHOLDER BANKET.

Mandag Aften den 30. Januar 1933 vil sent glemmes af Kobenhavns M-Mænd og Gleaner-Piger. Disse to Afdelinger indenfor Ungdomsforeningen afholdt nemlig ved denne Anledning en meget vellykket Banket for deres Medlemmer. Grenens Forstanderskab samt Distriktets Missionærer var indbudte. Da det var den sidste Aften, Ældste Orville L. Larsen og Ældste Francis Christiansen opholdt sig i Danmark, formede Festen sig tildels som en Afskedsfest for dem, og mange smukke, dybtfolte Ord blev sagt til dem i Aftenens Lob, baade i Digt, Sang og Tale.

Salen og Bordene var festligt smykket, og et særdeles velsmagende Maaltid, bestaaende af Flæskesteg og Rodkaal, samt Is blev serveret.

Ældste Ivan Madsen, Præsident for Unge Mænds Forening i den Danske Mission, var Ceremonimester, og en stor Del af Æren for den ypperlige Stemning, der herskede, tilkommer ham. Et interessant og morsomt Program blev udfort, bestaaende af Prolog, humoristiske Taler, forskellige Musiknumre, »Talefilm med Skyggebilleder« o. s. v. Under Festen blev der oplæst en Hilsen fra Missionspræsident Holger M. Larsen, der var forhindret i at være til Stede. Denne Hilsen blev modtaget med stor Jubel og Hurraraab. Efter Programmet var der Dans, og det er sjældent at se saa stor Deltagelse i Dansen i Forhold til Forsamlingens Storrelse. Omtrent 60 Personer overværede den vellykkede Fest.

Hele Festen kostede kun 1 Kr. pr. Person, og de Brodre og Sostre, som udforte det store Arbejde med Arrangementet af denne Fest, har al Ære af deres dygtige og vellykkede Arbejde.

E. M. G.

PROGRAM FOR GRENSKONFERENCER, SPECIELLE MØDER OG MISSIONÆRMØDER.

Grenskonferencer vil blive afholdt i den Danske Mission som folger:

Esbjerg	18.—19. Februar.
Aarhus	25.—26. Februar.

Randers	4.—5. Marts.
Aalborg	11.—12. Marts.
Kobenhavn	24.—26. Marts.

Der vil ogsaa blive afholdt en Række specielle Møder som folger:

Odense	15. Februar,	Kl. 8 Aften.
Egeskov	16. Februar,	Kl. 2 Eftm.
Sonderborg	17. Februar,	Kl. 8 Aften.
Herning	22. Februar,	Kl. 8 Aften.
Silkeborg	23. Februar,	Kl. 8 Aften.
Hjorring	9. Marts,	Kl. 8 Aften.
Bronderslev	10. Marts,	Kl. 6,30 Aften.
Ingstrup	10. Marts,	Kl. 8 Aften.

Folgende Missionærmoder indenfor de respektive Distrikter vil blive afholdte:

Odense	16. Februar,	Kl. 10 Fm.
Esbjerg	20. Februar,	Kl. 2 Eftm.
Aarhus	22. Februar,	Kl. 11 Fm.
Aalborg	8. Marts,	Kl. 1 Eftm.
Kobenhavn	25. Marts,	Kl. 2 Eftm.

Missionærmodet for Aarhus vil denne Gang blive afholdt i Herning.

Folgende Program vil blive gennemfort i de forskellige *Grenskonferencer:*

Fest	Lordag	Aften.
Præstedomsmode	Sondag,	Kl. 9 Fm.
Regulær Sondagsskole ..	»	Kl. 10,30 Fm.
Grensmode	»	Kl. 2 Eftm.

Ved Grensmodet vil folgende Program blive fulgt:

Aabningsprogram.
Nadver.
Korte Rapporter fra:
Grensforstander,
Den Kvindelige Hjælpeforening,
Sondagsskolen,
U. M. F. og U. K. F.,
Genealogisk Forening,
Skrifteforeningen,
Sangkoret.

Der vil blive givet almindelige Instruktioner fra:
Distriktspræsidenten,
Soster Larsen,
Missionspræsidenten.

Præsentation af Grenens Autoriteter.
Afslutningsprogram.
(Dette Mode vil være af speciel Interesse og Betydning for alle Grenens Embedsmænd, og vi vilde paaskonne 100 %'s Tilstedeværelse.)

Det sædvanlige Aftenmode vil blive afholdt til regulær Tid, og Tiden vil blive benyttet til Taler over religiose Emner.

Festen Lordag Aften bor ikke være en stor og kostbar Affære, men prov at arrangere en behagelig Aftens Sammenkomst for alle de Hellige i Grenen. Et Program af en eller anden Art bor arrangeres, og dersom man finder det onskeligt, kan der serveres lette Forfriskninger. Dette sidste overlades helt til de respektive Grene.

Vi vil gerne opmuntre alle Soskende, som paa nogen Maade er i Stand til det, til at komme og overvære disse Grenskonferencer og specielle Moder, og vi vil gerne opmuntre de ledende Brodre og Sostre til at gore alt, hvad der staar i deres Magt, for at gore disse Konferencer og Moder saa vellykkede som muligt.

Holger M. Larsen.
Missionspræsident.

MINDEDAGE.

80 AAR.

Broder Johan Lundkvist Andersen, Randers Gren, fejrede den 29. Januar 1933 sin 80-aarige Fodselsdag.

I samme Anledning havde »Randers Amtsavis» skrevet et lille Stykke, som viser, at han, trods sin Tilbageholdenhed, er godt kendt. Dette lille Stykke hidsættes herved:

»Johan Lundkvist Andersen, Hobrovej 12, fylder Sondag den 29. Januar 80 Aar.

For mange Aar siden, da Etatsraad Ankerstjerne ejede »Ladegaarden« i Dronningborg, arbejdede Andersen der; men bedst kendt er han fra sin mangeaarige Virksomhed hos Entreprenor C. Carlsen, hvor Hestenes Rogt og Pleje paahvilede ham, indtil han 76 Aar gammel trak sig tilbage til en velfortjent Hvile i sit hyggelige Hjem. — Andersen er ellers rask og rorig, og det er for ham en lille Sviptur, naar han til Fods aflægger Besog hos sin Datter og Svigerson i Dronningborg, hvor han ikke er bange for at tage et Nap med i Havearbejdet. — Gennem sin »Randers Amtsavis«, som han kan læse uden Briller, folger han interesseret med i alle Livets Tilskikkelser, og det er ham sikkert en meget stor Over-

(Fortsættes paa Side 86).

SKANDINAVIENS STJERNE

Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør:	Redaktionssekretær og Translatør:
Holger M. Larsen	Eva M. Giertsen

EVANGELIET I DETS FYLDE.

I disse Dage, da de kristne Lærdomme, der har været anerkendt i Aarhundreder, bliver grundigt diskuteret, er der mange, som oprigtigt sporger: »Hvad er Kristi Evangelium?« Forskellige Svar bliver givet, og de, som har set nogle af de sekteriske Uoverensstemmelser, som den senere Tid har været saa rig paa, forstaar, at der endog indenfor et og samme religiose Samfund er den storste Meningsforskel mellem deres ordinerede Præster, naar det gælder at forklare, hvad Kristi Evangelium er. Det er ikke længe siden, en ledende engelsk Kirkemand erklærede, at der var et meget stærkt Behov for en paalidelig Standard af den kristne Tro indenfor de protestantiske Kirker. Det er sikkert, at denne Nodvendighed eksisterer, og det er sikkert, at den vil vedblive at eksistere, indtil de rette vedkommende lærer at forstaa, at det ikke ligger i noget Menneskes Magt at samle de spredte Dele af Kristentro, som findes i den moderne Kristenheds Kirker, og ud af dette danne det sande Evangelium, som blev forkyndt af Kristus og hans Apostle.

I de forskellige sekteriske Kirker finder vi et evangelisk Princip her og en Ordinance der med vidt forskellige Synsmaader med Hensyn til deres Betydning og Mening. Imidlertid har alle Evangeliets Principper denne Evne, at de, som lever ifolge dem, vil vinde Fordel derved. De, som tror, at Jesus Kristus dode for deres Frelse, og som gennem et Studium af hans Liv og Lærdomme er blevet ledede til at leve et bedre Liv, er saa meget bedre gennem denne Tro. Men den Kendsgerning, at de modtager en Del Lys og Tilfredsstillelse paa denne Maade, er ingen Grund for, at de skulde tro, at det er alt, som findes i Jesu Kristi Evangelium.

De moderne kristne Kirker har visse Brokdele af Evangeliets Sandhed, og fordi de har fundet disse at være gavnlige for mange Mennesker, tror de, at de har det sande Kristi Evangelium. Og dog er der meget faa Mennesker, som studerer den kristne Religion, og som, naar de læser Skriftens

Beretninger om den første kristne Kirke og om de guddommelige Gaver og Velsignelser, som dens Medlemmer nod godt af, ikke har en tydelig Folelse af disse moderne Kirkers store aandelige Fattigdom, sammenlignet med den oprindelige kristne Kirke.

Det har været meget almindeligt, at denne Mangel paa aandelige Gaver og inspirerede Embedsmænd er blevet forklaret som en Følge af, at disse Ting, som fandtes i den oprindelige Kirke, kun var givet for en begrænset Tid for at hjælpe til med Oprettelsen af den kristne Tro. Men helt modsat denne Synsmaade er det Svar, som Apostlen Peter, under guddommelig Inspiration, paa Pinsefestens Dag gav til det Spørgsmaal, som nogle Joder stillede, angaaende hvad de skulde gøre for at blive frelste. Svaret lod: »Omvender eder og hver af eder lader sig døbe i Jesu Kristi Navn paa eders Synders Forladelse, og I skulle faa den Helligaands Gave. Thi for eder er Forjættelsen og for eders Børn og for alle dem, som er langt borte, saa mange som Herren vor Gud vil tilkalde.« (Ap. G. 2: 38—39.) Der er i Virkeligheden intet Skriftsted, som fortæller, at Evangeliets aandelige Gaver og Velsignelser skulde være begrænsede til den første Tid.

Eftersom Tiden gaar, bliver det mere og mere indlysende, hvor langt den moderne Kristenhed med dens spredte Brokdele af evangelisk Sandhed ligger under den oprindelige Standard af kristen Tro og Erfaring. En Erkendelse af de Tilstande, som hersker, burde overbevise ethvert fordomsfrit Sind om, at dersom Verden nogensinde skal vindes for Kristus, maa der fremkomme en mere paalidelig Lærdomsstandard, maa der sørges for en mere effektiv Administration af Evangeliet, og der maa atter oprettes Forbindelse mellem Himmelen og Jorden. Det var for at rette paa disse Tilstande, at Herren aabenbarede sig til Drengen Joseph Smith i Aaret 1820 og gennem ham gengav Evangeliet i dets Fylde til Jorden, hvilket indbefatter inspirerede Apostle og Profeter og alle de aandelige Gaver og Velsignelser, som de Hellige i fordunns Tid nod godt af. Den gengivne Kirke, begavet med guddommelige Gaver og Kræfter, har i næsten et Aarhundrede forkyndt for Verden det glade Budskab, at en ny evangelisk Husholdning er blevet aabnet paa Jorden, og at alle, som vil tro paa Gud, angre deres Synder og blive døbte ved Neddyppelse for deres Synders Forladelse af en, der har den rette Myndighed dertil, derved kan blive Medlem af Kristi sande Kirke, modtage den Helligaands Gave og blive berettiget til Evangeliets Gaver og Velsignelser.

De, der oprigtigt søger efter Gud og Sandheden, vil, dersom de vil lytte til Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges

Missionærer og sætte deres Lærdomme paa Prove, til deres Glæde og Tilfredsstillelse finde, ligesom mange Tusinder allerede har gjort, at Kristi sande Evangelium virkelig er blevet gengivet til Jorden efter lange Aarhundreder af Morke, og at de Resultater, som folger med Lydighed til dets Krav, stadfæster dets guddommelige Oprindelse med en Vished, som er hævet over enhver Tvivl. *Hugh Ireland.*

(Fortsat fra Side 83.)

raskelse at se sig selv foreviget i Avisen; men saadant noget maa man jo være forberedt paa, naar man, som Fodselsdagsbarnet, har gjort sig fortjent til det.

Til Lykke med de 80.«

Broder Andersen er Randers Grens ældste Medlem. I den hoje Alder af 79 Aar annammede Broder Andersen Evangeliet den 10. April 1922, og han fryder og glæder sig over samme.

Broder Andersens Hustru, Soster Marie Andersen, har tilhort Kirken i længere Tid og har været Præsident for »Primary-Organisationen« og har i mange Aar været og er endnu aktiv Sondagsskolelærerinde. Soster Andersen er 73 Aar gammel.

Soskende og Venner i den Danske Mission benytter Anledningen til at lykonske Broder Andersen i Dagens Anledning. Maa Herren velsigne Broder og Soster Andersen, at de endnu maa opleve mange lykkelige Fodselsdage. *W. O. P.*

TIL PIGERNE I DE SKANDINAVISKE MISSIONER.

Der har været lovet eder en ny Haandbog for Bikubepigerne for en lang Tid, og jeg kan meget godt forstaa, at I bliver utaalmodige og trætte af at vente. Jeg skriver til eder nu for at bede eder om at være taalmodige og vente blot lidt længere. De Ting, som tidligere har hindret, at Bogen kunde blive færdig for eder, har været saadanne Ting, som vi ikke har kunnet undgaa. Men nu arbejder vi af fuld Kraft for at faa alt i Bogen saa rigtigt, som det paa nogen Maade er muligt at faa det. Jeg vil ogsaa fortælle eder, at vore nye Missionær-Sostre fra Salt Lake City, Sostrene Nettie Woodbury og Ileen Waspe, begge er Gleaner-Piger. Soster Waspe har ikke blot været en Bikubepige, men hun har været en Leder for Bikubepigerne baade indenfor Grenen og Distriktet. Hun er meget fortrolig med Arbejdet i Zions Stave. Vor nu-

værende Forsinkelse er en Følge af den Kendsgerning, at vi sammen gennemgaar Bogen paany for at overbevise os om, at alt, som findes i den, vil være i fuldkommen Overensstemmelse med det Arbejde, som nu bliver udført i Zions Centrumsstave.

Saa, kære Piger, vil I ikke forsøge at forstaa og være taalmodige blot en lille Tid endnu og forsøge at holde Begejstringen for dette vidunderlige Pige-Arbejde vedlige? Naar I faar eders Bøger, vil de blive til stor Glæde for eder, for jeg haaber, at I skal finde den saa nær det fuldkomne, som menneskelige Hænder og Hjerter kan lave den.

Denne Henvendelse til eder gøres af to Aarsager: For det første for at I kan forstaa, at eders egen Mission ikke paa nogen Maade er ansvarlig for denne uundgaaelige Udsættelse; og for det andet for at I skal kunne forstaa den fulde Aarsag til Udsættelsen fra vort Kontors Side. Vi ønsker, at I skal hjælpe os med eders Tro og eders Bønner, og vi ønsker ogsaa eders Forstaaelse af vore alvorlige Bestræbelser efter at hjælpe eder.

Med de hjerteligste og mest dybtfølte Hilsener til hver og en af eder er jeg

eders hengivne Søster og Medarbejder
Leah D. Widtsoe.

SØNDAGSSKOLEN

NADVERVERS FOR MARTS.

Han lever, han lever, og ydmygt her
Vi samles at mindes vor Frelser kær.
Som dine Børn vi søger at lære
At leve vort Liv, dig Gud, til Ære.

KORLEKTIER FOR MARTS.

Senior- og Juniorklassen:

Den første Trosartikel: »Vi tror paa Gud, den evige Fader, og paa hans Søn Jesus Kristus og paa den Helligaand.«

Børn over 10 Aar:

I. Mosebog 4: 9: »Og Herren sagde til Kain: Hvor er Abel, din Broder? Og han sagde: Jeg véd ikke, mon jeg være min Broders Vogter?«

FORSLAG TIL $2^1/_2$ MINUTTERS EMNER.

Senior- og Juniorklassen:

1. Beviser paa et højere Væsens Tilværelse.
2. Vor Tro paa Guddommen.

Born over 10 Aar:

1. Hvad fortæller Bibelen os om Begyndelsen til Menneskets jordiske Virksomheder?
2. »Er jeg min Broders Vogter?«
3. Enok, Guds Profet.
4. Hvorfor elskede Herren Noa saa højt, og hvorfor anerkendte han hans Værk?

Born over 10 Aar:

1. Elias bliver optaget til Himmelen af en Hvirvelvind.
2. En rig Kvinde hjælper en Profet.

MEDDELELSE TIL SØNDAGSSKOLEN.

Som meddelt i forrige Nummer af »Stjernen« er Præsident Talmages Bog »Trosartiklerne« nu udkommet i Oversættelse for den Norske og Danske Mission og vil blive benyttet som Lektiebog for Sondagsskolens Senior- og Juniorklasser. Imidlertid er der indtruffet en glædelig Forandring med Hensyn til Prisen. Der blev forrige Gang oplyst, at Bogen vilde koste Kr. 3,50. Siden den Tid har imidlertid Præsident Larsen aflagt et Besog i Norge og har erfaret, at Bogerne nu kan sælges for den uhyre billige Pris af Kr. 3,00 pr. Stk.

Denne Prisnedsættelse skulde virke som en endnu storre Filskyndelse for Soskende til at skaffe sig denne værdifulde Bog.

Claude E. Bird,
Forstander for Missionens Søndagsskoler.

Lektier for Børneklasser (10—14 Aar).

26. Februar.

EVA.

En af de mest interessante Ting at studere i den menneskelige Historie er Studiet angaaende Kampen mellem de to Kon. Hos enkelte Folkeslag har Faderen været Familiens Overhoved. Hos andre har det været Moderen. Baade i det Nye og det Gamle Testamente kan vi se, at Bibelen anerkender den Orden, hvor Faderen staar som Familiens Overhoved. (Se f. Eks. I. Tim. 2: 11—15.)

Det mest almindelige er jo, at Faderen har været Familiens Overhoved, og det modsatte har kun sjældent været Tilfældet. Der var været Mænd, som har haft saa lave Tanker om Kvinden, at de med storste Alvor har overvejet, hvorvidt Kvinden har en Sjæl eller ej. Forfatteren af denne Lektie blev en Gang spurgt af en elskelig Moder, som var blevet opdraget blandt

et saadant Folk, som foragtede Kvinden, om han troede, at hun havde været Slagter eller Morder i sit tidligere Liv, siden hun blev straffet paa den Maade, at hun skulde blive fodt som Kvinde.

Saadanne Ting kan synes underlige for os, men det er kun indenfor de sidste Generationer, at Kvindens Plads som Mandens Medarbejder er blevet anerkendt. Endog med Evangeliets Lys i de tidligere Husholdninger er Kvindens herlige Stilling aldrig blevet anerkendt. Der behovedes baade moderne Aabenbaring, moderne Tænkemaade og Videnskab for at vise, at Manden og Kvinden er ligeberettigede til Herrens Velsignelser, at de er afhængige af hinanden, og at den ene ikke er fuldkommen uden den anden. Det gengivne Evangelium har givet store Gaver til den nye Verden, men dersom det ikke havde gjort andet end at give Kvinderne den Plads, der tilkommer dem, saa vilde det alligevel have givet Verden noget helt uvurderligt. Det er ikke et Sporgsmaal om, hvem der skal have Myndighed i Familie, Kirke eller Stat. Det vigtigste er, at Mennesket i dets fulde Betydning er Mand og Kvinde, Fader og Moder, Soster og Broder. Sammen er de med til at opfylde Skabelsens fulde Maal. Alene er de intet.

Dersom du har Lyst til at se Forskellen mellem den Tænkemaade, som hersker i den gamle og den nye Verden, saa skulde du læse Beretningen om Eva, saaledes som den findes i 1. Mosebog, og derefter skulde du læse den saaledes, som den findes i Mormons Bog. Den forste viser, hvorledes næsten alle Mennesker tænkte i den gamle Verden, og den sidste (se II. Nephi, 2. Kap.) viser, hvorledes den nye Verden ser paa disse Ting.

Tankelose Mennesker, som har læst Beretningen om Adam og Eva, saaledes som den er fortalt i 1. Mosebog, har beskyldt Eva for at være ansvarlig for de Tilstande, som har bragt Sorg til Jordens Beboere, og mange mener ogsaa, at det er hende, som har Ansvaret for, at vi maa arbejde i Dag. Saadanne Mennesker mener, at dersom Eva ikke havde spist af den forbudne Frugt, saa vilde Straffen for Ulydigheden ikke være kommet, og saa vilde vi i Dag faa Lov til at leve i den dejlige Have, hvor Eva var. Enhver Dreng og Pige i Dag véd, at dette ikke kan være sandt. For det forste fordi en saadan Antagelse blot indeholder det halve af Sandheden, og for det andet, fordi Adam og Eva forst begyndte at faa Born, efter at Eva havde taget af Frugten, og at de var blevet drevet ud af Haven. Og hvis de ikke havde haft Born, saa vilde heller ikke vi have været i Live. Det er taabeligt at give Eva Skylden for alt det onde i Livet. Men man kunde

til en vis Grad give hende Skylden for, at vi lever. Men der er meget faa Mennesker, der klager over, at de er i Live.

Blandt alle Folk har det været almindeligt, at Kvinden har faaet Skylden for alt, hvad der er ondt. Men det kan forklares paa den Maade, at dette til en vis Grad har været Mændenes Verden. Det har været Mændene, som har holdt Optegnelserne, og som har skrevet Bogerne. Primitive Mænd tænker i Almindelighed paa Kvinden som et lavere Væsen.

Men de Sidste Dages Hellige véd bedre. Eva var for dem en ædel Kvinde. Hun var en, som var villig til at bære Ansvaret for Jordelivet. Det var et vidunderligt og ærefuldt Kald at blive valgt til den første Moder i Verden. Forsøg at tænke dig Aandeverdenen, om du kan. Tænk paa alle Aanderne, som var der i Forudtilværelsen, og husk at af alle dem, var Eva den, som blev valgt til at blive den første Brud og Moder. Hun maa have været en af de mest udvalgte af Guds aandelige Børn. Tænk paa den Ære og Respekt, vi viser for vore Mødre i Dag. Vi kan da tænke os, hvilken vidunderlig Ære det maatte være at blive valgt til at blive den første store Moder. Eva maa have været en vidunderlig tapper Kvinde. Og hun havde en Oplevelse, som overgaar alle Oplevelser.

Tænk paa Fortællingen. Slangen sagde: »I skulle ikke dø Døden; men Gud véd, at hvilken Dag I æde deraf, da skulle eders Øjne oplades, og I skulle blive ligesom Gud og kende godt og ondt.« (I. Mos. 3: 4—5.) Denne Fristelse indefatter en Forandring af Tilstandene. Den var en Indbydelse til at trænge ind i det store ukendte. I Dag er der intet, vi er mere bange for end at trænge ind i det ukendte. Det er kun de tapreste, som vover at gøre det. Eva var tapper.

Evas Eksempel har været Verdens Inspiration. Hun er ikke blot Menneskenes Moder, men hun er Moder til den tapreste Aand, som har været i Menneskene, og som først i den sidste Tid er kommet til Udtryk i nogen særlig Grad. Det er den Aand, som søger at trænge ind i det ukendte paa alle Områder. Al Ære til vor første Moder. Ingen tænkende Mand vil beklage sig over sit Liv her paa Jorden eller vil beklage sig over hende, som gjorde dette muligt for ham. Eva var ædel, vis, forudseende og tapper. Hun repræsenterer på den ædleste Maade de ædleste Karaktertræk i det ædleste Menneske. En, der forstaar Evangeliet, kan næppe forstaa, at tankelose Mennesker kan lægge nogen Skyld paa hende og beklage sig over hende. I Lyset af Evas Kald ser vi hendes Storhed. Lad os gentage den Tanke, som er blevet nævnt. Gennem hele Historien har Eva været Genstand for Vittigheder og nedsættende Bemærkninger. Ingen har noget imod,

at Menneskene morer sig med at sige Vittigheder angaaende Kvinden og hendes »Evanatur«. Men vi maa ikke glemme, at Halvdelen af den menneskelige Race har maattet lide under en altfor bogstavelig Fortolkning af Beretningen om Eva. Naar Mændenes Sind har været formørket af Uvidenhed, har Kvinderne altid maattet lide. Takket være vor moderne Tidsaand, som i høj Grad er blevet hjulpet gennem Udtalelser i Mormons Bog (se II. Nephi 2: 22—25) og moderne Aabenbaring, staar Eva nu som en vidunderlig Heltinde, en ædel Moder, en hjælpsom Hustru, som er villig til at lide, for at Menneskenes Frelse kan opnaas og Guds Hensigter ske Fyldest. Eva valgte det sværere, men større Liv.

Spørgsmaal.

1. Fortæl Beretningen om Evas Fristelse.
2. Hvad er Betydningen af Ordet »Synd«? Hvad betyder »Forbrydelse«?
3. Hvorledes kan vi sige, at Eva var tapper?
4. Hvorfor blev Adam og Eva uddrevet af Edens Have?
5. Var dette en Forbandelse eller Velsignelse til Menneskeheden?
6. Hvad vilde blevet Resultatet, dersom Adam og Eva havde faaet Adgang til Livsens Træ?
7. Hvorledes skal Menneskene nu opnaa denne Velsignelse, som Adam og Eva vilde have opnaaet, dersom de havde faaet Adgang til Livsens Træ?
8. Lad os tænke os, at Mennesket havde faaet Adgang til Livsens Træ. — Er det muligt, at Mennesket kunde komme saa langt, at det vilde blevet værdigt til evigt Liv i den evangeliske Betydning af dette Udtryk, uden at have dette Livs Erfaringer?

---

5. Marts.

DEN JORDISKE BEGYNDELSE.

Læs I. Mos. 4: 20—21.

Den Gren af den menneskelige Kundskab, som behandler Menneskets Arbejde og dets Rigdom, kaldes Økonomi. Da Adam og Eva blev drevet ud af Haven, blev de forbandet med Arbejde. Det vil sige, de blev tvunget til at gøre denne Jord nyttig for dem. Dersom alt Arbejde var Slid, saa blev Adam og Eva virkelig forbandede, men alt Arbejde er ikke Slid. Det er at lave Ting, at overvinde Ting og at frembringe Ting. Studiet af alle disse Virksomheder er Studiet af den

menneskelige Økonomi. Det er ogsaa Studiet angaaende menneskelig Vækst og Udvikling. For hver Gang Mennesket laver en ny Ting eller finder en ny Anvendelse for Jordens Produkter, er Mennesket i Stand til at leve et lidt rigere Liv og at nyde Livet lidt mere. Giver Bibelen en sand Beretning om Menneskets økonomiske Historie? Ja, den gør. Bemærk hvorledes Bibelen fortæller om Begyndelsen af de Ting, som Menneskene gjorde ved den Tid, Bibelen først blev samlet. I de tidligere Lektier har vi studeret angaaende de store Begyndelser — en Forklaring angaaende Jordens og Menneskets Fremkomst. Nu skal vi bemærke den jordiske Begyndelse af enkelte af Menneskets Virksomheder, dets religiose Opførsel, dets Forbrydelser, dets Fejl og Straffe.

Den Del af Bibelen, som fortæller om alle disse Ting, er det fjerde Kapitel af I. Mosebog.

I dette Kapitel hører vi om Mennesket, naar det lever paa Jorden, saaledes som vi gør nu. Adam og Eva var ikke længere i Edens Have. Det var ikke mere muligt for Mand og Kvinde at leve paa den mere passive Maade, som de havde levet i Edens Have. Nu maatte de gøre noget. De maatte arbejde. Selv om de var blevne ligesom Gud i den Henseende, at de kunde »kende Forskel paa godt og ondt« (I. Mos. 3: 22), saa var de dog alligevel ikke Guder. Deres Liv skulde være et Liv i Virksomhed. De var ikke blot i Stand til at skelne mellem godt og ondt, men de var ogsaa i Stand til at tænke, at planlægge, at skabe og at vokse i Kundskab og Intelligens. Dette var Velsignelser, som henhørte til Faldet.

Evnen til at planlægge, tænke og arbejde er Velsignelser, thi i Menneskets Natur og Liv kommer der blot Vækst og Udvikling gennem at gøre noget. Vi sagde, at Livet i Eden blot var et passivt Liv. Men det jordiske Liv udenfor Haven skulde blive et aktivt Liv, et Liv, hvor Personerne selv skulde udføre noget. Man skulde ikke blot leve, men man skulde leve i en Hensigt. Selv om Adam og Eva skulde leve paa en Jord, som var forbandet, saa maa vi erindre, at den blev forbandet for deres Skyld. (I. Mos. 3: 17.) Og det vil sige, at Forbandelsen i Virkeligheden var en Velsignelse, og at det var gjort i en bestemt Hensigt. Det er, naar vi forstaar Hensigterne, at vi er i Stand til at forstaa, at de Ting, som hænder, undertiden er Velsignelser, naar de kan se ud som Trængsler og Modgange.

Det var selvfølgelig et stort Tab for Adam og Eva, at de maatte leve udenfor Haven, thi de fik ikke længere Lov til at leve i Guds Nærværelse. Det store Maal, som de nu maatte begynde at stræbe efter, var at blive i Stand til atter at komme til at leve i Guds Nærværelse. At hjælpe Mennesket

til atter at komme tilbage til Gud, er Evangeliets Hensigt. At være i Stand til atter at leve i Guds Nærhed er Frelse.

Det første Vers i det fjerde Kapitel af første Mosebog fortæller os om den første store Velsignelse, som Jordelivet medførte. Dette Vers fortæller os om, at Adam og Eva fik Børn. Det andet Vers fortæller os om den anden store Velsignelse — Arbejde — thi gennem Arbejde kommer dette Livs Velsignelser. For dem, der studerer Bibelen og gerne vil vide angaaende Tingenes Begyndelse, er det interessant at bemærke, at dette Vers fortæller os, at Jorden blev dyrket, og at der blev holdt Husdyr. Dette var Begyndelsen til Landbrug og Kvægavl. Men Versets Betydning er større end dette. Naar Mennesket begyndte at dyrke Jorden, begyndte det et Liv med en Hensigt. Mennesket fik Jorden til at skaffe de Ting, som det ønskede og behøvede. Naar Mennesket begyndte at holde Faar, begyndte det at sørge for, at Mennesket fik drage Fordel af Dyrelivet her paa Jorden. Saaledes ser vi, at Menneskets anden store Velsignelse, som sagt, var Arbejde. Livet er den første store Velsignelse. Livet bliver gjort rigt og fuldkomment gennem Arbejde og de Ting, som kommer gennem Arbejdet.

Naar vi nu kommer til det tredie Vers i Kapitel 4, kommer vi til en interessant Situation. Vi kommer til Ting, som vi ikke er helt i Stand til at forstaa. For det første udelod Forfatteren af denne Beretning mange Begivenheder. Mange Ting er ikke nedskrevet, thi han siger: »Og det hændte sig, der en Tid var forløben,« og saa fortæller Forfatteren, at Kain og Abel frembar Ofre til Gud. Beretningen, saaledes som den fortælles i Genesis, siger ikke, hvorfor Kain og Abel opsendte Ofre til Herren. Vi kan se, at Mennesket i Begyndelsen gjorde Ting af religiøs Natur. Vi véd fra andre af Menneskenes Historier, at hvor som helst vi finder Mennesker, gør det Ting af religiøs Karakter. Vi véd, at Mennesker paa næsten alle Udviklingstrin har plejet at opsende Ofre, og at Hensigten med disse Ofringer næsten altid har været at behage Guderne, Aanderne eller Dæmonerne. De Sidste Dages Hellige lægger dog en større Betydning i Ofringerne end blot dette at behage Gud. Jordelivet har en Hensigt og en Betydning. Faldet havde en Hensigt og en Betydning. Lad os nu se, om der ikke var en Hensigt og Betydning med at opsende Ofringer til Herren.

I Moses Bog i den Kostelige Perle finder vi en anden Beretning om Adams og Evas Erfaringer, efter at de var drevne ud af Edens Have. Lad os tilsidst læse, hvad der siges i Moses Bog, det 5. Kapitel, 4. til 10. Vers, og da vil vi forstaa Meningen og Hensigten med Ofringerne.

Spørgsmaal.

1. Hvad vil det sige at ofre?
2. Kan man ofre uden at dræbe nogen?
3. Hvad er Forskellen mellem Arbejde og Slid?
4. Der har i den senere Tid været gjort saa mange Opfindelser, der indsparer meget Arbejde. Vil disse Opfindelser nogensinde helt ophæve Arbejde? Vil de ophæve Slid?
5. Hvorledes forklarer denne Lektie Ordet »Økonomi»?
6. Hvad er en Genealogi?
7. Kan du finde nogen Genealogi i I. Mosebog, Kapitel 4?

Lektier for Børneklasser (under 10 Aar).

26. Februar.

KORLEKTIE.

»Saaledes som Menneskene tror, saaledes skal det ske med dem.«

ELIAS BLIVER OPTAGET TIL HIMMELEN.

Tekst: II. Kong. 2: 1—16.

En Dag, da Elisa var ude og arbejdede paa sin Faders Mark, kom en Guds Profet og lagde sin Kappe paa Elisas Skuldre. Hvem kan huske Navnet paa denne Profet? Læg Mærke til, hvor lige deres Navne er. De begynder begge med Navnet Eli. Det var Navnet paa den gode Præst, der underviste Barnet Samuel i Templet. De ligner hinanden saa meget, at det maaske vil blive svært at holde dem ud fra hinanden. Hvad skal vi gøre for at komme til at huske dem? Eli-as og Eli-sa. De begynder altsaa ligt, men Endelsen er forskellig. Den ene ender med »as« og den anden med »sa«. Hvilket Bogstav kommer først i Alfabetet, »a« eller »s«? Og hvilken Mand var Profet først, Elias eller Elisa? Nu ser vi altsaa, at »a« i »as« kommer for »s« i »sa«. Nu vil det ikke blive saa svært at erindre det. Husk, at ligesom »a« i »as« kommer foran »s« i »sa«, saaledes kommer ogsaa Eli-as foran Eli-sa.

Straks Elisa folte Beroringen af Elias' Kappe, syntes det, som om han var en anden Mand. Han vidste, hvad hans nye Arbejde vilde blive, saa hvad gjorde han?

Elias og Elisa hjalp hinanden for en temmelig lang Tid. Elisa var en Ledsager og Hjælper for Elias, og Elias underviste Elisa. Idet de vandrede fra By til By underviste Elias Elisa i mange vigtige Ting, som han maatte kende til for at blive en god Profet.

Elias havde været en saa god Mand, han havde haft en

saa stærk Tro paa Guds Magt, at vor Fader i Himmelen endnu en Gang velsignede ham paa en særlig Maade. Han lod ham vide den bestemte Tid, da han skulde forlade denne Jord for at gaa hjem til Faderen.

Saa snart Elias fik dette at vide, begav han sig tilbage til sit eget Land, Gilgal. Da de to forlod Gilgal, sagde Elias til Elisa: »Bliv her, beder jeg dig, for Herren har sendt mig til Bethel.« Men Elisa, som elskede Elias, sagde: »Saa vist som Herren lever og min Sjæl lever, forlader jeg dig ikke.« Da de var komne til Bethel, sagde Profeternes Sonner (nogle unge Mænd, som blev oplærte til at blive Profeter) til Elisa: »Véd du, at Herren i Dag vil tage din Mester bort?« Og Elisa, som vidste det hele, sagde: »Ja, jeg véd.«

I Bethel sagde Elias atter til Elisa: »Bliv her, beder jeg dig, thi Herren har sendt mig til Jeriko.« Og atter svarede hans Tjener: »Saa vist som Herren lever og din Sjæl lever, vil jeg ikke forlade dig.« Da de kom til Jeriko, kom Profeternes Sonner der til ham og sagde til ham, ligesom de havde gjort i Bethel: »Véd du, at i Dag vil Herren tage din Mester bort?« Og atter svarede Elisa: »Ja, jeg véd det.«

Da de forlod Jeriko, bad Elias atter sin Tjener om at forlade sig, idet han sagde, at Herren havde sendt ham til Jordan. Men for tredie Gang valgte Elisa at blive hos ham for at hjælpe og troste ham. Da de to Guds Mænd forlod Jeriko, stod 50 af Profeternes Sonner et Stykke borte for at iagttage dem. De lagde Mærke til, at da de naaede Floden Jordan, tog Elias sin Kappe af og slog Flodens Vande. Øjeblikkeligt delte Vandene sig og dannede en Sti, hvor de to Mænd trygt kunde gaa over Floden.

Da de var kommet over, sagde Elias til Elisa: »Du trofaste Tjener, hvad kan jeg gore for dig, nu, som jeg skal forlade dig.« Og Elisa sagde: »Jeg beder dig, lad en dobbelt Portion af din Aand komme over mig.«

Og den ældre Profet svarede: »Du har bedt om en stor Ting. Ikke desto mindre, dersom du ser mig, naar jeg bliver taget fra dig, saa skal dit Ønske blive opfyldt. Men dersom du ikke ser mig, kan dit Ønske ikke opfyldes.«

Og det skete, at da de fortsatte deres Vandring og talte med hinanden, se, da kom en Vogn af Ild og Ild-Heste og skilte disse gode Venner. Og Elias blev af en Hvirvelvind ført op til Himmelen. Og Elisa saa det og raabte: »Min Fader, min Fader, Israels Vogne og hans Ryttere.« Og han saa ikke Elias mere. Og saa stor var hans Sorg over at skilles fra sin elskede Lærer, at han rev sine Klæder itu.

Men Elias havde ladt sin Kappe tilbage, og Elisa tog den og gik tilbage til Jordans Flod. Der slog han Vandene, og de

delte sig for ham, ligesom de havde gjort for Elias, og han gik over paa den tørre Grund.

Profeternes Sønner, som fra Jeriko iagttog dem, saa, hvad der skete: »Elias' Aand hviler paa ham.« Og saa kom de frem for at møde ham og bøjede sig til Jorden for ham.

Og fra den Tid vidste alle Mennesker, at Elisa var den nye Profet i Israel.

---

5. Marts.

BERETNINGERNE OM ELIAS.

Tekst: Søndagsskole-Lektierne for 12., 19. og 26. Februar.

Lærerinderne vil venligst læse disse Lektier igennem hjemme, for de kommer til Søndagsskolen. I Klassen vil de hjælpe Børnene til at erindre de Fortællinger om Elias, som vi har studeret sidste Maaned. (De findes i »Stjernen« for den 1. Februar og den 15. Februar.) Lad Børnene fortælle disse Fortællinger til Klassen, saa godt som de kan erindre dem. Børn er altid interesseret i de Fortællinger, som andre Børn fortæller. Naar Lærerinden finder det gavnligt, bør hun stille Spørgsmaal angaaende Fortællingerne eller fortælle en eller flere Beretninger fra sine egne Erfaringer, som endnu mere vil fremhæve de vidunderlige Principper, som disse Fortællinger har lært os.

Som Korlektie gentag de Korlektier, som henhørte til de ovennævnte Lektier.

INDHOLD:

Søndag i det nye Testamente 73
Den Norske Misjon 78
Den Danske Mission 79
Program for Grenskonferencer, specielle Møder og Missionærmøder..... 81
Mindedage 83
Redaktionelt..... 84
Til Pigerne i de skandinaviske Missioner 86
Søndagsskolen 87
Lektier for Børneklasser ... 88

Udgivet af den danske og norske Mission.
Præsident for den danske Mission: HOLGER M. LARSEN,
Priorvej 12, København F.
Præsident for den norske Mission: HYRUM D. JENSEN,
Osterhaugsgaten 27, Oslo.
Trykt hos F. E. Bording.